

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/232/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010886
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6712010886.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa 08. 10. 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Janette Nôtovej a prísediacich U. V. a U. Š., v trestnej veci obžalovaného Q. F., nar. XX. XX. XXXX vo G., trvale bytom W. Č.. XXX, trestne stíhaného pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zákona a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný Q. F. U. Š. V. U. Y. , nar. XX. XX. XXXX vo G., trvale bytom W. Č.. XXX,

s a

podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby pre skutok, ktorý sa mal stať tak,

že

v presne nezistenom čase v období od 08. 03. 2010 do 25. 03. 2010 spravidla v poobedňajších hodinách pred obecným úradom a na iných miestach obce W., okres G. pod hrozbou fyzickej ujmy nútil maloletého Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom W. Č.. XXX, k vydaniu finančných prostriedkov vo výške 60,00 €, lebo inak ho zavezie na O., odkiaľ po vyzlečení tento pôjde pešo domov, na základe čoho mu maloletý Q. Z. z dôvodu obavy o svoje zdravie postupne na dvakrát odovzdal celkovo 40,00 € a ako zálohu za zvyšných 20,00 € mu odovzdal mobilný telefón značky Sony Ericsson K 510 i, H.: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX a tri darčekové poukážky v celkovej hodnote 18,00 €, čím takto obvinený svojím konaním spôsobil rodičom maloletého Q. Z. a to O. Z., nar. XX. XX. XXXX v Z. a Q. Z., nar. XX. XX. XXXX v Z., obaja trvale bytom W. Č.. XXX, škodu vo výške 78,00 €,

t e d a

-iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a spáchal čin na chránenej osobe - dieťaťi,

č í m m a l s p á c h a ť

-zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods.1 písm. a/ Tr. zákona,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods.3 Tr. poriadku sa poškodení O. Z., nar. XX. XX. XXXX v Z. a Q. Z., nar. XX. XX. XXXX v Z., obaja trvale bytom W. Č.. XXX so svojim nárokom na náhradu škody odkazujú na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Zvolen podala na tunajšom súde dňa 03. 12. 2012 obžalobu proti Q. F. pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods.1 písm. a/ Tr. zákona.

Obžalovaný Q. F. na hlavnom pojednávaní prehlásil, že sa cíti byť nevinný. Uviedol, že poškodeného pozná odmala, nikdy nemali spolu žiadny konflikt. S ním aj s jeho rodičmi sa normálne zdravili. Raz ho poškodený oslovil, či nekúpi mobilný telefón za 10,00 €, že potrebuje peniaze. On s tým súhlasil, šiel domov, zobral 10,00 € a dal mu ich. Mobilný telefón si zobral so sebou. Neskôr tento na žiadosť odovzdal na políciu. Iné veci od poškodeného nekupoval, nepamätá sa, že by mu niečo iné ponúkal na predaj. V tom čase však vedel o poškodenom, že tento berie drogy, má viacero konfliktov a chodil po osade a núkal rôzne veci rôznym ľuďom. Vedel, že poškodený ponúkal ešte jeden iný mobilný telefón H. O. a neskôr sa zistilo, že tento bol kradnutý. On sám nikoho nevydieral, nikdy nenútil poškodeného, aby mu vydal nejaké peniaze, poškodený mu ani žiadne peniaze nedal, ani nijaké darčkové poukážky. Nevie si vysvetliť, prečo to poškodený na neho povedal. Je pravdou, že po podaní trestného oznámenia bol obžalovaný so svojou matkou v rodine poškodeného spýtať sa, prečo ho takto obvinili. Vec riešili s rodičmi poškodeného, poškodený tam prišiel, ale nič nehovoril. Rodičia poškodeného sa vyjadrili, že to teda chcú stiahnuť, aby sa to vybavilo čo najrýchlejšie. Obžalovaný ďalej uviedol, že si v tom čase privyrábala brigádnicou ako murár, nikdy nemal finančné problémy. Toho času je podnikateľ ako kominár na živnosť, má príjem okolo 1.500,00 € mesačne. Žije sám s družkou, s ktorou má dve deti narodené v roku 2009 a 2012.

Poškodený Q. Z. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že žalovaný skutok sa stal v marci. Začalo to tým, že ho obžalovaný zastavil pred Obecným úradom a potom to pokračovalo. Chcel od neho 60,00 €, on však pri sebe nemal žiadne peniaze. Vždy, keď išiel zo školy, pred domom obžalovaného stáli a hovorili slová v tom význame, že sa pôjdu pozrieť na maliny a podobne, t. j., že čo sa udeje, ak neprinesie peniaze. Poškodený to vnímal tak, že mu takto ublíži a potom, keď bol v reedukačnom domove a rodičia boli samy, mal obavu aj o nich ale je pravdou, že viac sa o neho bála mama. Toto sa odohrávalo pred domom obžalovaného, pretože keď poškodený chcel ísť domov zo školy, vždy musel prejsť popri jeho dome. V tom čase obžalovaný používal vozidlo zn. Fiat, ale nevie sa vyjadriť komu patrilo. Toto auto stálo pred domom F.. Videl však, že ho používal aj obžalovaný. Stalo sa aj, že obžalovaný sedel v aute, keď od neho pýtal peniaze. S odstupom času si však už nepamätá či bol pri tom aj niekto ďalší, on tieto okolnosti rozprával svedkovi V. D.. Keďže nemal peniaze, následne za pár dní zobral rodičom peniaze aj nejaké darčkové poukážky asi 2-3 v hodnote do 20,00 €. Obžalovanému odovzdal aj svoj mobilný telefón zn. SONY Ericson K510i, ktorý dostal od svojich rodičov. Tento mu určite nepredával, pretože sám iný nemal. Raz si požičal 20,00 € od V. D., ktoré dal späť rodičom, aby sa toto nedozvedeli. Tieto peniaze mu potom vrátil. Je pravdou, že v tom čase predával nejaké maličkosti napr. svoje detské hračky. K okolnosti užívania omamných látok poškodený uviedol, že do tohto incidentu v podstate nemal žiadne veľké problémy. Bol čistý. Je pravdou, že vyskúšal možno 1-2 krát marihuanu a rodičia začali mať nejaké podozrenie, doniesli mu testy na drogy, tieto však boli negatívne. Z tohto dôvodu aj v tom čase chodil k psychiatricku. Je však pravdou, že po tomto skutku začal brať drogy, nasledovalo liečenie, mal problémy so školskou dochádzkou a bol v reedukačnom domove. K okolnosti, že predával H. O. aj iný mobilný telefón, poškodený uviedol, že spolu s kamarátmi našli jeden mobilný telefón, ktorý neskôr predal H. O.. Uvedené sa potom riešilo ako priestupok, za čo bol potrestaný. Následne bol poškodený konfrontovaný s jednotlivými časťami výpovede z prípravného konania zo dňa 01. 03. 2012 (čl. 86 až 95) a rovnako časť výpovede, ktorú uvádzal pri konfrontácii s obžalovaným dňa 14. 03. 2012 (čl. 64 až 67), kedy uvádzal, že za Q. F. ho mal poslať V. J., či vie Q. F. vybaviť drogy, t. j. kubik, na čo od neho Q. F. pýtal peniaze za drogy, ktoré mu ale nedal, ani ich nikdy nevidel. Ako prvú odovzdal Gašparovi mikrovlnnú rúru a obžalovaný mu hovoril, že ak mu nedá peniaze za pervitín, pôjdu pozrieť do lesa, či rastú jahody. Opakovane od neho žiadal peniaze a preto kradol peniaze zo skrine rodičov a dával ich Q. F., spolu asi

50,00 € a nákupné poukážky. Dal mu aj mobilný telefón zn. SONY Ericson K510 šedej farby. V tom čase pil alkohol asi každý piatok, keď mal 14 rokov, ale pil aj pred týmto skutkom. Pokiaľ ide o drogy, používal veci z crazy shopov, avšak to bolo až po tejto udalosti. Nie je pravdou, že by predával nejaký mobil H. O., je pravdou, že našiel nejaký mobil, ktorý sám používal, až kým to neriešila polícia. Na vysvetlenie v prípravnom konaní, prečo zmenil výpoveď uviedol, že pred tým musel skrývať drogy pred rodičmi aj každým, ale už nemá čo tajiť. O tom, že od neho obžalovaný pýtal peniaze za drogy vedeli V. D. a B. W.. Jemu osobne však obžalovaný nikdy drogy nedal. Je pravdou, že v tom čase dával nejaké veci Q. O. zo W., nakoľko boli kamaráti. Určite mu ich nepredával. Na hlavnom pojednávaní poškodený uviedol, že celú túto výpoveď si vymyslel, aby bol v lepšom obraze v očiach svojich rodičov, pretože vtedy nikto nečakal, že bude mať nejaké problémy. Dovtedy bol dobré bezproblémové dieťa. V čase skutku nebral drogy ani alkohol, do problémov sa dostal až po tomto skutku. Poškodený potvrdil, že obžalovanému celkovo odovzdal asi 60,00 €, pričom od neho pýtal asi 100,00 € a odovzdal mu aj mikrovlnnú rúru. Dôvod prečo od neho obžalovaný mal pýtať peniaze, poškodený uviesť nevedel. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal konfrontáciu medzi obžalovaným a poškodeným, pričom poškodený zotrval na svojom tvrdení, že obžalovaný pod hrozbou fyzickej ujmy žiadal od neho vydanie finančných prostriedkov a obžalovaný poprel, že by takto konal a že by mu poškodený odovzdával veci uvedené v obžalobe. Ďalej poškodený potvrdil, že tieto okolnosti uvádzal aj svojim rodičom a išli vypovedať na políciu.

Svedkyňa - poškodená O. Z., matka poškodeného uviedla, že o vyšetrovanej udalosti sa dozvedela 01. 04. 2010. Zistila, že jej chýbajú finančné prostriedky vo výške 60,00 € a syn prišiel zo školy, bol nervózny. Keď sa ho na to spýtala, povedal, že ho Q. F. vydiera. Hovoril, že pýta od neho peniaze, že sa mu vyhráza, že ho zavezie na O. a stadiaľ pôjde pešo. Priznal sa, že zobral peniaze a že Q. F. dal aj mobilný telefón. Rovnako sa priznal, že odovzdal aj chýbajúce tri darčekové poukážky v hodnote 18,00 €. S odstupom času asi v júni zistila, že chýba mikrovlnná rúra, keďže to bol nový výrobok, ktorý nepoužívali, bol v osobitnej miestnosti. K tomu sa taktiež potom syn priznal, že ju dal obžalovanému. Syn sa jej sám nepriznal, zistila tieto okolnosti, až keď sa ho pýtala na chýbajúce veci. Odvtedy začali so synom výchovné problémy, začal chodiť neskoro večer domov, nerešpektoval príkazy, chodieval okolo 22.00 hod. Dovtedy so správaním nemali problémy. Dobré sa učil. Obrátili sa aj na sociálny úrad a správanie syna sa začalo riešiť. V tom čase sem-tam na ňom videla, že mal vypité, ale o drogách nevedela. Toto začalo byť problémom až neskôr, jej syn sa aj liečil. Je pravdou, že niekedy v januári 2012, keď bol manžel doma, prišiel obžalovaný s tým, že sa chce vyrovnat' ohľadne tých vecí, že by to vyplatili, ale v tom čase už prebiehalo šetrenie, takže sa to nedalo takto vyriešiť. Potom rovnako prišiel obžalovaný so svojou matkou, že sa s nimi vyrovnajú, aby svoju výpoveď stiahla. V tom čase mal syn obavu z obžalovaného, ona sama ho chodievala čakať na roh uličky, keď šiel zo školy, pretože ju o to žiadal, dovtedy ju o nič také nežiadal. Sama jeden krát videla ako obžalovaný pristavil syna, skočil do neho a zastavoval ho jeho brat. Toto sa stalo už v priebehu vyšetrovania prejednávanej veci. Je pravdou, že v prípravnom konaní vypovedala, že jej syn uvádzal, že ho vydiera P. O. a preto mu dal veci, o ktorých svedkyňa zistila, že doma chýbajú a preto tak aj vypovedala na polícii. Následne s manželom šli za O., oni potvrdili, že od syna nič nemajú. Keď sa potom na to syna pýtali, on to pretočil a povedal, že im nič nedal. Svedkyňa tiež potvrdila svoju výpoveď z prípravného konania, že syn vtedy predával svoje osobné veci, že ich možno potreboval na peniaze, na cigarety alebo trávu, pretože v lete našla pár zelených zrníčok. Rovnako vedela, že si syn požičiaval od kamarátov peniaze, malé sumy 1,00 až 2,00 €, pretože tieto peniaze za neho vracala. Rovnako jej syn povedal, že si po peniaze, malé sumy 1,00 až 2,00 €, pretože tieto peniaze za neho vracala. Rovnako jej syn povedal, že si požičal 20,00 € od V. D. a potrebuje mu ich vrátiť. Na to ona telefonovala V. D., on povedal, že tieto peniaze potrebuje do školy, tak ich dala synovi, aby ich Petrovi vrátil. To už bolo v období, keď zistila, že zmizli veci. Do uvedenej udalosti sa nestalo, že by jej mizli peniaze a rovnako aj potom si už na ne dávala pozor.

Svedok - poškodený Q. Z. starší, otec obžalovaného uviedol, že sa od syna dozvedeli, že čo zmizlo z ich domu, peniaze, šeky, mobilný telefón a neskôr aj mikrovlnka, že to dal obžalovanému. Ako prvé hovoril, že mu uvádzali, že ak nedonesie peniaze, odvezú ho do O. a že tie peniaze musí doniesť. Povedal, že dal obžalovanému 20,00 €, aj tie lístky. Potom, keď sa o tomto od syna dozvedeli, syn chodil domov skormútený, smutný, bál sa obžalovaného, odprevádzali ho kamaráti domov, aj oni ho čakávali na rázcestí. Je pravdou, že v čase skutku spravidla v sobou alebo v nedeľu mal vypité, povedal, že si dal jedno pivo, avšak nechodil domov opitý, nemal peniaze. Pokiaľ zistili, že chýbajú peniaze aj lístky, syn im povedal, že tieto veci dal obžalovanému, dovtedy im nikdy neklamal. Je pravdou, že so synom dovtedy nechodili k odborníkom, toto nasledovalo až potom. Rovnako sa stalo, že obžalovaný spolu so svojou mamou aj ďalšou osobu prišiel za nimi, aby sa nejako vyrovnali, aj šiel na políciu, že by toto

stiahli, ale bolo im oznámené, že sa to nedá. Bližšie svedok uviedol, že syn neuvádzal dôvody, pre ktoré obžalovaný mal od neho pýtať peniaze, hovoril len, že sa stretli, že ho chytili pri Obecnom úrade a že ho stade odvezú až na O.. Je tiež pravdou, že potom čo zistili, že synovi chýbajú nejaké jeho osobné veci, šiel za otcom P. O., ktorý však povedal, že žiadne veci nevidel. Bol tam z dôvodu, že sa v súvislosti s týmto vyšetrovaním dozvedel, že mal syn roznášať veci ostatným deťom, tak sa šiel na to spýtať O.. Nevie o tom, že by si syn požičiaval peniaze od druhých, vedel len o jednom prípade, kedy sa jednalo o 20,00 € a spolu so synom šli tieto peniaze vrátiť. Uviedol, že to bolo z dôvodu, že si tieto peniaze požičal, lebo ich musel dať obžalovanému. Svedok rovnako potvrdil, že kým sa toto nezačalo vyšetrovať, všetko so synom bolo v poriadku.

Svedok V. D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná poškodeného, je to jeho kamarát, obžalovaného pozná z videnia. Svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že zrejme nevidel žiadne stretnutie medzi obžalovaným a poškodeným, nevedel uviesť či obžalovaný požadoval od poškodeného nejaké peniaze, ani či poškodený dal obžalovanému nejaké peniaze. Následne bola svedkovi prečítaná výpoveď z prípravného konania (čl. 164), kedy vypovedal, že bol s poškodeným na autobusovej zastávke v blízkosti Obecného úradu a na protiahej strane vo vzdialenosti asi 100 metrov videl poškodeného, ktorý stál pri osobnom motorovom vozidle Fiat Uno, následne keď odchádzal zo zastávky, pretože odišiel autobus, ktorým odchádzala jeho priateľka, stretol Q. Z. a odtiaľ šli spolu na kofolu. Nepamätal sa, o čom sa rozprávali vtedy na kofole, či mu hovoril poškodený dôvod, prečo sa s obžalovaným stretol. Rovnako si nepamätal, že by mu poškodený spomínal, že by mal problém s obžalovaným. Svedok uviedol, že poškodenému nepožičiaval peniaze. Raz ho poškodený požiadal, aby povedal jeho mame, že si od neho požičal 20,00 €, aby mu ich vrátila, že potom tie peniaze pôjdu spolu preflákať. V tom čase, keď šli spolu niekam, každý si kupoval sám za seba, nevie o tom, že by poškodený mal nejaké väčšie peniaze. Nevie či v tom čase mal poškodený nejakú skúsenosť s drogami alebo nejaké problémy s alkoholom. Je pravdou, že si občas vypili, avšak len primerane veku. Nie tak, že by Q. chodil opitý. K osobe poškodeného ako kamaráta svedok uviedol, že je taký bájkar, niekedy niečo zveličí. Nevedel sa vyjadriť, že by poškodený predával nejaké svoje osobné veci.

Svedkyňa I. D. vypovedala, že obžalovaného nepozná, poškodeného pozná ako kamaráta asi päť rokov. Nebola nikdy prítomná pri rozhovore medzi obžalovaným a poškodeným. Nespomenula si, že by ju poškodený žiadal v tej súvislosti, aby privolala políciu.

Svedok P. O. uviedol, že pozná obžalovaného aj poškodeného. Poškodený mu raz prišiel opraviť počítač. Inak sa nenavštevovali. Je pravdou, že raz ich navštívil otec poškodeného, či jeho syn nepredáva nejaké veci, ale otec svedka povedal, že nič také, na čo odišiel. Nestalo sa, že by mu poškodený dával alebo predával nejaké svoje osobné veci. Rovnako nevie okolnosti, že by mal poškodený z niekoho obavu.

Svedok X. O. vypovedal, že je otcom P. O.. Obžalovaného pozná, jeho otec je jeho bratrancom, pozná aj poškodeného a jeho otca, s ktorým majú dobrý vzťah. Poškodený im raz bol pomôcť nainštalovať počítač, ale ako veľmi sa kamarátil s jeho synom P., to uviesť nevedel. Pamätal si, že raz bol otec poškodeného sa spytovať, či jeho syn niečo nepredával, na čo mu on povedal, že o ničom nevie, ako je aj pravda. Keďže bývajú v jednej izbe, všimol by si, keby syn niečo doniesol. Nevedel ani nepočul o tom, že by poškodený ponúkal niekomu nejaké veci na predaj.

Svedok H. O. vypovedal, že pozná obžalovaného i poškodeného z obce. Je pravdou, že raz od poškodeného kúpil telefónnu kartu na paušál a posielal tam kredity. Dal mu ju poškodený, nepovedal odkiaľ ju má, iba tam posielal kredity s tým, že peniaze si potom rozdelia. Potom to však vyšetrovala polícia a vyšlo najavo, že poškodený mobil našiel a oni potom zaplatili všetko, čo sa prevolalo. Z tejto karty dobíjal kredity aj ďalším osobám. Na to bol svedok konfrontovaný s výpoveďou z prípravného konania zo dňa 27. 07. 2012 (čl. 188), kedy vypovedal, že v lete v roku 2010 kúpil od poškodeného mobilný telefón zn. SONY Ericson K510i so SIM kartou za sumu 5,00 €. Svedok uviedol, že toto nie je pravda, bol to už starší mobil. Nevedel o tom, že by poškodený predával niekomu svoje veci.

Svedok V. J. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pozná obžalovaného aj poškodeného z videnia s tým, že poškodený je jeho susedom. Svedok uviedol, že nikdy poškodeného neposielal za obžalovaným. Tohto riadne nepozná. Rovnako sa nikdy s poškodeným o obžalovanom nerozprával. Určite sa nebavil s poškodeným o tom, že by obžalovaný vedel vybaviť pevitín.

Strany v konaní navrhovali na hlavnom pojednávaní vypočuť svedka B. W., o ktorom poškodený tvrdil, že vedel o ním uvádzaných skutočnostiach. Šetrením polície bolo zistené (čl. 385a, 393), že svedok sa v mieste trvalého bydliska dlhšiu dobu nezdržiava, odišiel do Českej republiky, pričom nezanechal na seba žiadny kontakt. Z dostupných registrov sa súčasný pobyt svedka v Českej republike nepodarilo zistiť. Vzhľadom na tieto okolnosti súd konštatoval, že jediná možnosť ako zabezpečiť prítomnosť svedka na hlavnom pojednávaní v tomto štádiu, je možné len cez inštitút obmedzenia osobnej slobody svedka, čo však súd vzhľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie považuje v rozpore so zásadou primeranosti a hospodárnosti konania, preto upustil od takéhoto postupu. Súd potom konštatoval, že sú splnené ustanovenia § 263 ods.3 písm. a/ Tr. poriadku pre prečítanie svedeckej výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 07. 02. 2011. Súd konštatoval, že uvedená svedecká výpoveď bola učená v súlade so zákonom a to v čase, kedy bolo vznesené obvinenie obžalovanému uznesením zo dňa 17. 01. 2011 až do zrušenia tohto uznesenia, uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 21. 02. 2011. Pri výsluchu svedka bol prítomný aj obhajca obžalovaného, ako aj zákonný zástupca v tom čase mladistvého svedka. Bola dodržaná aj zásada kontradiktórnosti výsluchu. Na to však obhajoba namietla, že uvedený svedok bol vypočutý následne aj dňa 18. 04. 2012 a doložil súdu kópiu zápisnice o výsluchu svedka. Sudkyňa konštatovala, že vo vyšetrovacom spise sa táto zápisnica o svedeckej výpovedi nenachádza a vyzvala prokurátora predložiť originál zápisnice o výsluchu svedka. Ďalej súd konštatoval, že nie je možné čítať svedecké výpovede svedka W. z prípravného konania. Svedok W. bol vypočutý dňa 10. 05. 2010 t. j. pred vznesením obvinenia, ktorá výpoveď však nie je použiteľná pred súdom a následne bola počas konania súdu doložená zápisnica o výsluchu svedka zo dňa 18. 04. 2012 (čl. 405). Súd zistil, že táto zápisnica o výsluchu svedka sa nenachádzala v predložennom vyšetrovacom spise a bola predložená prokurátorom až počas konania pred súdom dňa 30. 09. 2014 s tým, že došlo len k administratívnejmu pochybeniu. Súd však konštatuje, že takýto postup nemožno považovať len za administratívne pochybenie. Medzi práva obžalovaného na obhajobu patrí aj právo poznať dôkazy, ktoré majú byť v trestnom konaní proti nemu použité. Pokiaľ uvedená svedecká výpoveď nebola súčasťou vyšetrovacieho spisu pri záverečnom preštudovaní vyšetrovacieho spisu, hoci výsluch svedka bol vykonaný zákonným spôsobom, v konaní pred súdom je takýto dôkaz nepoužiteľný. Súd preto konštatoval, že pre zmatečnosť postupu prokurátora svedeckú výpoveď svedka B. W. sa v konaní pred súdom nepodarilo zabezpečiť a na výpovede svedka z prípravného konania súd prihliadať nemohol a preto pri hodnotení dôkazov súd neprihliadal ani na prečítanú výpoveď zo dňa 07.02.2011.

V tejto súvislosti súd dodáva, že obdobným postupom došlo k pochybeniu predloženia svedeckých výpovedí až dodatočne v konaní pred súdom aj u svedka V. J. a I. D.. Títo svedkovia však boli osobne vypočutí v konaní pred súdom a preto toto pochybenie prokurátora bolo zhojené v konaní pred súdom, kedy bola daná možnosť vypočuť svedka obom stranám - obhajobe aj obžalobe. U týchto svedkov súd hodnotil ich výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní.

Súd oboznámil znalecký posudok o duševnom stave poškodeného Q. Z., podaného znalcami MUDr. X. O. a MUDr. S. Q.. Znalci na podklade spisového materiálu OR PZ Zvolen, vlastného psychiatrického vyšetrenia a vzájomných porád dospeli k záveru, že poškodený v čase skutku, pred ním ani v čase vyšetrenia, netrpel žiadnou duševnou chorobou alebo poruchou, ktorá by choromyselne ovplyvňovala jeho úsudkové schopnosti. Vyšetrením bolo zistené, že v čase skutku u poškodeného bolo v popredí úzkostné prežívanie navodené situáciou, v ktorej sa poškodený nachádzal, strach „z vydieračov“ na jednej strane a na druhej strane strach zo straty dôvery a sankcií rodičov a iných autorít za svoje protispoločenské správanie a svoje klamstvá. Poškodený v období skutku experimentoval sporadicky s omamnými látkami i alkoholom, v čase vyšetrenia udával plnú abstinenciu navodenú jeho umiestnením na PO. Vyšetrením neboli zistené žiadne známky chorobnej väzby na omamných psychotropných látkach, ani na alkohole. Keďže u poškodeného neboli zistené žiadne známky choromyselného úsudku, menovaný je schopný chápať zmysel a význam trestného konania, vystupovať v trestnom procesnom postavení svedka - poškodeného a náležite si uvedomovať práva aj zodpovednosť vyplývajúcu z tohto postavenia v plnom rozsahu.

V trestnom konaní bola ako znalkyňa vypočutá PhDr. Q. Z., ktorá podávala vo veci znalecký posudok č. 25/2010, predmetom ktorého bolo posúdiť osobnosť poškodeného. Znalkyňa potvrdila, že posudok vypracovávala v máji 2010 a pokiaľ bola prítomná na hlavnom pojednávaní, konštatovala, že stav poškodeného sa zhoršil, avšak sa neudialo nič také, čo by ju viedlo k zmene záverov znaleckého posudku a preto na ňom v celom rozsahu zotrúva. U poškodeného vyšetrením bola zistená mentálna úroveň v norme, na verbálnej úrovni v dolnom pásme priemeru. Vývin osobnosti je disharmonický,

prítomné sú poruchy správania ako záškoláctvo, klamanie, úniky z domova, tendencia tráviť väčšinu voľného času v partii kamarátov. Štruktúre vlastností dominuje netrpezlivosť, nepokoj, neistota, obavy, tieseň, strach z osamelosti, túžba po obdive, úspechu, pochvale a uznaní. U poškodeného nezistila žiadny senzorický defekt, jeho schopnosť vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežité udalosti je na priemernej úrovni. Prítomná je tendencia upravovať prvky situácie vo svoj prospech a javiť sa v lepšom svetle. Znalkyňa konštatovala viaceré rozpory v jeho výpovediach a preto nižšia vierohodnosť jeho výpovedí na všeobecnej úrovni znižuje aj špecifickú vierohodnosť jeho výpovedí súvisiacich s vyšetrovanými udalosťami. Motívom jeho klamstva mohol minimalizovať konflikt s rodičmi kvôli odcudzeným peniazom a poukážkam a získať od matky nejaké peniaze, pretože dostával minimálne vreckové. Napriek tomu znalkyňa uzavrela, že nemá pochybnosti o tom, že bol vystavený nátlaku zo strany obžalovaného, že mu odovzdával poukážky, mobil, prípadne peniaze, a že z kontaktu s ním mal strach. Pokiaľ aj poškodený odchádzal z domu aj vo večerných hodinách, súviselo to s tým, že atraktivita rovesníckej skupiny je silnejšia ako strach z kontaktu s obžalovaným. Znalkyňa na pojednávaní potvrdila, že v čase vyšetrenia u poškodeného evidovala prežívanie také, že nejaké kontakty s obžalovaným tam boli a on to prežíval negatívne. K uvedenému stavu poškodeného znalkyňa dodala, že v tom čase sa jednalo o dospelujúce dieťa, šlo o adoptované dieťa, ktoré malo poruchy správania a tieto mohli byť zosilnené konaním, ktoré je predmetom tohto trestného konania. Poukázala na to, že adoptované dieťa veľmi citlivo vníma svoju rodinu, najmä v pubertálnom období sa hľadá a vtedy môže dôjsť k problému medzi dieťaťom a rodičmi. Z výpovedí poškodeného aj jeho rodičov je zrejmé, že komunikácia medzi nimi viazla, čo môže viesť k tomu, že hoci dieťa túži po rodine, na druhej strane jej spôsobuje veľké problémy. Je pravdou, že u poškodeného boli zistené tendencie ku klamstvám a polopravdám, znalkyňa však zdôraznila, že v čase vyšetrenia poškodeného bolo zistené prežívanie žalovaného skutku.

Súd ďalej oboznámil listinné doklady a to odborné vyjadrenie k výške škody, kde bol ohodnotený mobilný telefón zn. SONY Ericson K510i, nadobudnutý v roku 2010, hodnota v marci 2010 bola 20,00 €, mikrovlnná rúra zn. Šarm nadobudnutá v decembri 2010 mala v marci 2010 hodnotu 25,00 €.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 14. 01. 2011 (čl. 227) vydal obžalovaný dňa 14. 01. 2011 jeden kus mobilný telefón zn. SONY Ericson K510i pre trestné konanie - tmavošedej farby. Podľa výpisu z operačného denníka OR PZ Zvolen zo dňa 24. 03. 2010, bol o 13.55 hod. evidovaný hovor od Z. - telefónne číslo XXXX XXX XXX v W. XXX, kde ho majú vydierať nejakí cigáni.

Ďalej súd oboznámil lekárske správy týkajúce sa poškodeného Z., z ktorých vyplynulo, že tento bol prvý krát ambulantne vyšetrený v novembri 2010 a následne v marci 2011 bol prvý krát hospitalizovaný na doporučenie psychiatra MUDr. F. z dôvodu porúch správania v domácom aj školskom prostredí. Bol prijatý záver syndróm závislosti na rôznych psychoaktívnych látkach, alkohol, marihuana. Podľa správy Reedukačného centra z Hlohovca zo dňa 23. 10. 2012, kde bol poškodený umiestnený na základe predbežného opatrenia súdu, bolo konštatované, že adaptačná fáza prebiehala s výraznými ťažkosťami z dôvodu ohrozovania svojho zdravia, napokon bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení v Bratislave v júni 2012. Po návrate sa jeho psychický stav stabilizoval, zo zdravotnej dokumentácie bolo zistené užívanie drog od 12-tich rokov. Prejavil záujem o získanie vzdelania, jeho príprava na vyučovanie je nepostačujúca. V rámci praktickej prípravy má záujem o prácu. Je náročný na pozornosť druhých, ak ju nedostáva, vyvoláva ju neadekvátnym správaním, jedná sa o neurotický typ s vysokým sebavedomím bez empatie, až neľútostivý, nepriateľsky ladený. Je nespoľahlivý, klame, vychvaľuje sa svojimi antisociálnymi skutkami, má sklon k záchvatom až afektom zúrivosti spojenej s vydieraním. Podľa správy získanej v priebehu konania pred súdom zo dňa 08. 07. 2013 (čl. 322) sa poškodený zlepšil v príprave na vyučovanie, čo sa odrazilo aj v lepšom prospechu. Na vyučovaní bol aktívny, ale nevhodným smerom. Vyrušoval a provokoval spolužiakov, bez pocitu viny je schopný klamať, znevažovať pedagogických zamestnancov a urážať zariadenie. V skupine spolužiakov nie je obľúbený pre svoju zádrapčivú povahu a veľkú vzťahovačnosť. Príkazy plní s odvrávaním, kritiku znáša veľmi ťažko, nedokáže si priznať, že urobil chybu. Bol na prázdninách, z ktorých sa vrátil včas, avšak na ďalší pobyt matka nedala súhlas, pretože sa doma správal neslušne. Osobnosť poškodeného bola charakterizovaná v štádiu zrenia disharmonicky štrukturovaná, znížená frustračná tolerancia, prežívanie úzkostlivé, ľahko sa dostane do sporov, je to typ neurotický, vysoké sebavedomie bez empatie. Ak je pochválený, je možná spolupráca, má pocit, že o neho nikto nemá záujem, trpí pocitom viny. Skôr sa izoluje. V súčasnosti je kladený dôraz na stabilitu prevýchovného procesu s ocenením jeho prosociálneho správania.

Podľa správ zo školy na poškodeného, tento navštevoval v školskom roku 2009/2010 Základnú školu A. Sládkoviča na Sliachi. V ôsmom ročníku v prvom polroku bol klasifikovaný z hlavných predmetov v piatich predmetoch známkou dobrý, v dvoch predmetoch známkou dostatočný, v druhom polroku bol klasifikovaný v piatich predmetoch známkou dobrý a v troch predmetoch známkou dostatočný. V druhom školskom polroku mal evidovaných 91 neospravedlnených hodín. Na konci školského roku v júni 2009 mu bola udelená pochvala riaditeľom školy za reprezentáciu školy v bedminton. V máji 2010 mu však bolo udelené pokarhanie riaditeľom školy za neospravedlnené hodiny, zápis v klasifikačnom záznamne a klamstvo. Podľa výpisu dochádzky v správe za mesiac marec 2010 mal evidovaných 90 neospravedlnených hodín. V nasledujúcom školskom roku 2010/2011 navštevoval 9.B triedu a za prvý polrok bol klasifikovaný v hlavných predmetoch v šiestich predmetoch známkou dobrý, v dvoch predmetoch známkou dostatočný a za druhý polrok bol klasifikovaný v štyroch predmetoch známkou dobrý a v štyroch predmetoch známkou dostatočný. Podľa hodnotenia triednej učiteľky Mgr. Q., ktorá žiaka prevzala ako triedna učiteľka v deviatom ročníku, javilo sa, že do mája má žiak snahu o zmenu v správaní. V mesiaci máj však došlo k výraznému zhoršeniu a k výraznému zhoršeniu známok z niektorých predmetov. Mal narušený aj vzťah so spolužiakmi, mal s nimi konflikty. Niektorých vyučujúcich nerešpektoval, nerešpektoval aj svojich rodičov. Bol tvrdohlavý, často presadzoval svoje názory a to pomerne drzo. Počas vyučovania sa často sťažoval na bolesti hlavy a žalúdka kvôli liekom. Záškoláctvo bolo riešené s jeho matkou. Dostal pokarhanie riaditeľom školy za drzé správanie voči vyučujúcim a zápisy v triednej knihe a rodičia boli upozornení na slabý prospech z uvedených predmetov. Podľa správy Strednej spojenej školy v O. O., poškodený nastúpil do 1. ročníka dňa 10. 01. 2012, pričom vymeškal na odbornom a teoretickom výcviku 15 hodín, všetky sú neospravedlnené. Do 15. 03. mal vykonávať doklasifikáciu vo viacerých predmetoch. V školskom prostredí sa adaptoval, ale robilo mu problémy dodržiavať dĺžku vyučovacieho procesu. Do školy prichádzal neskôr a často krát zo školy predčasne unikal. Už prvý týždeň prišiel do konfliktu s niektorými vyučujúcimi. Chýba mu cieľavedomosť, zodpovednosť, hľadá spôsoby ako niečo neurobiť. Rodičia prejavujú záujem o syna, záleží im, aby dosiahol určitý stupeň vzdelania.

Podľa potvrdenia Psychiatrickej liečebne v V., poškodený bol liečený od 03. 05. do konca júna 2012.

Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P 105/2012 zo dňa 10. 04. 2012 v spojení s uznesením Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Cop 31/2012 zo dňa 29. 04. 2012 v spojení s opravným uznesením zo dňa 23. 05. 2012 bolo rozhodnuté predbežným opatrením, že sa poškodený odovzdáva do ústavnej starostlivosti Reedukačného centra Z.. Podľa dôvodov rozhodnutia, návrh bol podaný Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Zvolene z dôvodov výchovných problémov u poškodeného, ktoré sa začali prejavovať v roku 2010. Rodičia s vtedy maloletým navštevovali detskú psychiatričku MUDr. F. a v období od 10. 03. do 31. 03. 2011 bol hospitalizovaný v psychiatrickom zariadení v S., odkiaľ bol pre porušovanie režimových pravidiel a odmietavému postoj v slovnej agresii z disciplinárnych dôvodov prepustený. U poškodeného na ďalej pretrvávali výchovné problémy a bolo podozrenie aj na užívanie drog a preto bol uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P 275/2011 umiestnený predbežným opatrením do resocializačného strediska v Komunita Ľudovítov. Tu sa však nevedel adaptovať, opakovane sa pokúšal o útek a začal sa sebaopoškodzovať, preto bol jeho pobyt ukončený a pokračoval v liečbe v Detskej psychiatrickej liečebni Z. V. I.. Následne bol prepustený domov a nastúpil na strednú školu do Banskej Bystrice. Školské problémy pretrvávali, nerešpektoval rodičov. Bol umiestnený v psychiatrickom zariadení v Košiciach, kde bolo dané doporučenie umiestniť ho v reedukačnom centre. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P 224/2012 zo dňa 15. 10. 2012 bola u poškodeného nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre Z..

Podľa evidencie priestupkov bol poškodený priestupkovo riešený za skutok zo dňa 13. 06. a 14. 06. 2010 a to pre priestupok proti majetku z dôvodu, že si mal privlastniť mobilný telefón, pre vek poškodeného však bola vec odložená. Ďalej bol stíhaný za skutok zo dňa 14. 06. 2011 ako priestupok proti majetku, kde mal ukradnúť tovar v OD Billa Prior a bola mu uložená pokuta vo výške 15,00 €. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T 3/2013 zo dňa 04. 03. 2013 bola súdom schválená dohoda o vine a treste, kde bol poškodený uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a/, písm. f/ Tr. zákona za skutok z obdobia január až február 2012, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

K osobe obžalovaného súdu zistil, že tento bol do času žalovaného skutku jeden krát odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T 102/2007 pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.

a/ Tr. zákona, t. času sa však na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Nebol prejednávaný priestupkami, až následne v roku 2011 pre porušenie pravidiel cestnej premávky, v roku 2012 pre priestupok proti majetku a pre priestupok v súlade so zákonom o ochrane nefajčiarov. Z miesta bydliska bolo Obecným úradom oznámené, že voči nemu nebolo vedené žiadne konanie. Z uvedeného vyplýva, že v osobe obžalovaného sa nejedná o kriminálne narušenú osobu, neboli zistené ani žiadne prípadné okolnosti, že by sa obžalovaný pohyboval v drogovom prostredí.

Na základe takto vykonaného dokazovania po zhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, súd dospel k záveru, že v konaní pred súdom nebolo jednoznačne preukázané, že sa stal skutok tak, ako je uvedený v obžalobe. Obžaloba vychádzala z tvrdenia poškodeného, ktorý popisoval konanie obžalovaného, ktoré malo smerovať voči nemu. Súd však konštatoval, že vo výpovedi poškodeného existuje viacero nezrovnalostí. Poškodený spočiatku popisoval, že ho obžalovaný bez akéhokoľvek dôvodu zastavil a nútil ho k vydaniu finančných prostriedkov v celkovej sume 100,00 €. Najskôr mu vydal 20.00 €, ktoré zobral z domu rodičom a tvrdil, že tieto peniaze si zapožičal od svedka D., aby peniaze rodičom vrátil, aby nič nezistili. Následne opätovne zobral peniaze rodičom vo výške 20,00 € a tieto odovzdal obžalovanému, nakoľko obžalovaný ho mal opakovane zastaviť a nútiť pod hrozbou, že ho odvezie na O. alebo na jahody, čo poškodený vnímal tak, že sa mu vyhráža, že ho zbije. Ďalej poškodený tvrdil, že obžalovanému odovzdal mobilný telefón zn. SONY Ericson K510i, ako aj tri poukážky v celkovej hodnote cca 18,00 €. Rovnako tvrdil, že odovzdal obžalovanému aj mikrovlnnú rúru, ktorú mali doma. Na preukázanie svojich tvrdení poukazoval na svedeckú výpoveď D. a W.. Svedok D. však v konaní pred súdom nepotvrdil verziu poškodeného, naopak, uviedol, že ho poškodený žiadal, aby uviedol klamstvo jeho matke, že požičal poškodenému peniaze a potrebuje ich vrátiť za tým účelom, aby poškodený získal od matky peniaze, ktoré plánoval „preflákať.“ Pokiaľ ide o výpoveď svedka W., tento dôkaz v konaní pred súdom sa nepodarilo zabezpečiť. Rovnako pokiaľ poškodený vo svojej výpovedi tvrdil, že z obavy pred obžalovaným sa s celou vecou priznal svojej matke, táto v konaní pred súdom naopak uviedla, že syn jej okolnosti vydierania zo strany obžalovaného uviedol až potom, čo sama zistila, že z domu zmizli peniaze a pokiaľ syna konfrontovala, tento jej uviedol takúto verziu. Vo vzťahu k mikrovlnnej rúre poškodený na pojednávaní tvrdil, že pri oznámení veci polícií toto ihneď udával (podanie trestného oznámenia matkou poškodeného bolo dňa 1.4.2010), avšak z výpovedi matky vyplynulo, že o zmiznutí mikrovlnnej rúry sa dozvedela až v júni 2010, kedy až na jej dotaz poškodený uvádzal, že ju tiež odovzdal obžalovanému z dôvodu vydierania. V tejto súvislosti však treba poukázať aj na to, že pokiaľ rodičia poškodeného zistili, že zmizli ďalšie najmä osobné veci poškodeného, tento im tvrdil, že tieto dával svojim kamarátom, konkrétne že ho mal vydierať P. O., vlastnou cestou však zistili, že to pravda nie je a napokon sa im poškodený priznal, že im nehovoril pravdu o tomto. V prípravnom konaní poškodený pozmenil svoju výpoveď v tom smere, že ako dôvod, prečo mal od neho obžalovaný pýtať peniaze boli drogy, ktoré mal poškodený zabezpečiť pre svedka J.. Tieto okolnosti neboli potvrdené v prípravnom konaní žiadnym dôkazom, svedok J. uvedené okolnosti poprel a napokon poškodený v konaní pred súdom uviedol, že túto výpoveď si ako celok vymyslel. Ako dôvod zmeny výpovede uviedol, že chcel v očiach rodičov vyzeráť lepšie. Toto vysvetlenie sa však súdu javí ako nelogické, pretože v čase tejto výpovede už dva roky prebiehalo trestné stíhanie, v tom čase poškodený mal problémy ako v škole, tak aj doma, bol riešený úradom sociálnych vecí a rodiny, bol hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení pre nevhodné správanie, ako aj podozrenie z užívania drog a preto v danom čase nemalo žiaden význam takto meniť výpoveď z dôvodu, „aby lepšie vyzeral pred rodičmi“. Súdu sa hodnovernejšie javilo vysvetlenie poškodeného v prípravnom konaní, kedy zmenu výpovede dôvodil práve tým, že vyšla najavo jeho skúsenosť s drogami a preto už nemá čo skrývať pred rodičmi ani inými. Jediné čo súd môže konštatovať, že týmto výpoveď poškodeného je do značnej miery spochybnená a nemôže byť preto jediným a rozhodným dôkazom pre uznanie viny obžalovaného. K hodnovernosti výpovede poškodeného bol vypracovaný znalecký posudok jednak o duševnom stave poškodeného, kde bolo konštatované, že poškodený sám netrpí žiadnou duševnou poruchou, ktorá by mala mať vplyv na jeho vnímanie a následnú reprodukciu sledovaných udalostí. Znalkyňa PhDr. Z. na hlavnom pojednávaní potvrdila, že v čase vyšetrovania poškodeného, ktorého vyšetrovala asi s odstupom dvoch mesiacov po žalovanom skutku, u neho zistila pretrvávajúce, strach a obavy z konania obžalovaného. Nevylúčila však aj ďalšie vplyvy na tento stav poškodeného. Tu však súd musí konštatovať, že až po začatí trestného konania potvrdili rodičia poškodeného, že si všimli obavy syna z osoby obžalovaného, čo sa dá vysvetliť aj obavou z prebiehajúceho trestného stíhania a jeho výsledkov. Nemožno preto jednoznačne konštatovať, že stav obavy z osoby obžalovaného zistené znalkyňou Z. a znalcami MUDr. X. O. a MUDr. S. Q., jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností musel vyplynúť z konania obžalovaného, ktoré je popísané v obžalobe. Súd ešte dodáva vo vzťahu k osobe poškodeného, že do času žalovaného

skutku neboli vo vzťahu k nemu avizované také závažné problémy, ktoré by boli riešené či už cestou odbornej pomoci, alebo prostredníctvom ÚPSVaR. Matka poškodeného na pojednávaní uviedla, že so synom neboli problémy, mal maximálne dvojky, avšak podľa klasifikácie, poškodený už v prvom polroku školského roku 2009/2010, t. j. pred žalovaným skutkom nedosahoval len dobré vzdelávacie výsledky, naopak, tieto boli v hlavných predmetoch hodnotené známku dobrý a dostatočný, čo nesvedčí o dobrom žiakovi. Aj z výpovede poškodeného vyznievala snaha presvedčiť, že jeho problémy začali až od žalovaného skutku. Z následných vyšetrení a liečby poškodeného bolo zistené, že tento mal prvé skúsenosti s drogami od 12-tich rokov. Rovnako svedok D. k osobe poškodeného, ktorý je jeho kamarátom uviedol, že tento je „rozprávkar“, čo zodpovedá jeho psychologickému profilu poškodeného, že má tendencie skrášľovať a prispôsobovať realitu na svoj prospech. Takéto správanie sa potvrdilo aj v rámci realizácie výchovných opatrení v reedukačnom centre. Súd preto má vážne pochybnosti, či skutočne sa skutok stal tak, ako je uvedený v obžalobe, pretože nebola výpoveď poškodeného podporená žiadnym iným hodnoverným dôkazom.

Súd môže odsúdiť toho kto je obžalovaný len v tom prípade, ak z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, že tento je trestným činom, že ho spáchal obžalovaný a nie sú tu okolnosti vylučujúce trestnú zodpovednosť, alebo trestnosť činu. Inak platí zásada vyplývajúca z ustanovenia § 2 ods.2 Tr. poriadku „in dubio pro reo“ (v pochybnosti v prospech). Súd musí konštatovať, že vykonaním dôkazov v konaní pred súdom sa nepodarilo rozptýliť pochybnosti súdu o skutkových okolnostiach Súd v súlade so zásadou „in dubio pro reo“ v pochybnostiach v prospech obžalovaného rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. zákona tak, že obžalovaného v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Keďže bol vyhlásený oslobodzujúci rozsudok, súd poškodených O. Z. a Q. Z. s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie v súlade s ustanovením § 288 ods.3 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).